

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА

Схвалено Вченою радою
Уманського НУС

(протокол № 3 від «05» 02 2015 р.)



ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Уманського НУС

О.О. Непочатенко
О.О. Непочатенко

«06» лютого 2015 р.

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВИХОВНОЇ РОБОТИ В
УМАНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ САДІВНИЦТВА

1. Загальні положення

1.1. Це Положення про організацію виховної роботи в Уманському національному університеті садівництва (далі – Положення) регламентує організацію виховної роботи та визначає систему планування, обліку і контролю виховної роботи в університеті.

1.2. Виховна робота в університеті здійснюється з метою формування соціально відповідальної, інтелігентної особистості, яка усвідомлює свою належність до українського народу, шанобливо ставиться до державних символів, національних святинь, української мови, історії, а також культури інших національностей, зберігає і розвиває культурно-історичні традиції народу.

1.3. Виховна діяльність в університеті утверджує особистісно орієнтовані методики виховання, є наскрізною, входить до планів роботи всіх підрозділів.

1.4. Виховна робота в університеті здійснюється на засадах демократизму, з використанням виховного потенціалу студентського самоврядування і спрямовується на забезпечення гармонійного, цілісного розвитку особистості здатної до самоосвіти, саморозвитку, самостійного мислення, суспільного вибору та життєдіяльності на основі співпраці організаторів виховного процесу з батьками та громадськими організаціями.

2. Принципи виховної роботи

- принцип національної спрямованості виховання, який передбачає формування у молоді національної свідомості, любові до України, свого народу, шанобливого ставлення до його культури, здатності зберегти свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу, брати участь у розбудові та захисті своєї держави;
- принцип культуровідповідності, який передбачає виховання як культуротворчий процес, спрямований на формування базової культури особистості на набутому морально-етичному досвіді людства;
- принцип гуманізації виховного процесу зосереджує увагу на

- особистості як вищій цінності;
- принцип цілісності означає, що виховання організовується як системний педагогічний процес, спрямований на гармонійний та різнобічний розвиток особистості, формування в неї цілісної картини світу, передбачає забезпечення наступності напрямів та етапів виховної роботи;
 - акмеологічний принцип вимагає орієнтації виховного процесу на вищі морально-духовні досягнення і потенційні можливості особистості, створення умов для досягнення нею життєвого успіху, розвиток індивідуальних здібностей;
 - принцип особистісної орієнтації означає, що загальні закони психологічного розвитку проявляються у кожній людині своєрідно і неповторно;
 - принцип життєвої творчої самодіяльності передбачає становлення особистості як творця свого життя, який здатен приймати особисті рішення, і нести за них відповідальність, повноцінно жити і активно діяти, постійно самовдосконалюватися, адекватно і гнучко реагувати на соціальні зміни;
 - принцип толерантності передбачає інтегрованість української культури в європейський та світовий простір, формування у вихованців відкритості, толерантного ставлення до цінностей, відмінних від національних ідей, до культури, мистецтва, вірувань інших народів, здатності диференціювати спільне та відмінне в різних культурах, сприймати українську культуру, як невід'ємну частину загальнолюдської;
 - принцип врахування індивідуальних задатків і здібностей студентів, рівнів їхнього інтелектуального та загальнокультурного розвитку, специфіки курсу навчання і майбутньої спеціальності;
 - партнерство як форма стосунків між викладачами і студентами, співпраця у вирішенні питань навчання, відпочинку, побуту, підтримка і стимулювання студентських ініціатив;
 - єдність навчання, виховання та науково-дослідної роботи, що передбачає добросовісне виконання кожним студентом своїх функціональних обов'язків і громадських доручень, участь у науково-дослідній роботі та громадському житті групи, курсу, факультету, університету;
 - цілісність і системність виховного впливу на студентів ректорату, деканату, кафедр, інших структурних підрозділів університету, викладачів, студентських самоврядних організацій; пріоритет загальнолюдських цінностей, їх органічне поєднання з цінностями національними.

3. Зміст, завдання та функції виховної роботи

3.1. Виховна робота передбачає особистісно орієнтовану національну

модель виховання, яка спрямована на механізм самореалізації особистості, визначає напрями гуманістичної виховної діяльності в університеті.

3.2. Основні завдання виховної роботи:

- формування громадянина шляхом його політичної, правової, трудової, економічної, культурної освіченості, а також безпосередньої участі у суспільно-значущих справах;
- створення умов для формування та розвитку студента як фахівця і особистості, його здібностей, талантів, інтелектуальності, забезпечення належної правової підготовки майбутнього спеціаліста, виховання в нього принципів національної і загальнолюдської моралі, духовності, культури;
- формування у молоді сучасного світогляду, ідей, поглядів, переконань, заснованих на найцінніших надбаннях української і світової культури;
- засвоєння молодим поколінням соціального досвіду, успадкування духовних надбань українського народу, засад високої національної культури міжнаціональних взаємин;
- формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, бажання працювати задля розвитку держави, готовності її захищати;
- розвиток у студентів мовної культури;
- формування родинно-сімейної культури, вивчення та збереження звичаїв, обрядів, традицій українського народу.

3.3. Основні функції виховної роботи:

- створення організаційно-педагогічних умов для адаптації студентів першого курсу до навчання в університеті;
- управління процесом соціальної адаптації студентів;
- використання теорії людиноцентризму, яка включає гуманістичну традицію підходу до виховання, враховує бажання особи, її наміри;
- створення позитивного морально-психологічного клімату в колективі;
- організація соціального захисту дітей пільгових категорій, із малозабезпечених та багатодітних сімей тощо;
- співпраця з органами студентського самоврядування, профспілковою організацією, іншими громадськими організаціями;
- сприяння створенню нових традицій, цікавих форм організації дозвілля й організації їх проведення;
- залучення до виховної роботи яскравих, видатних особистостей, учених, політиків, діячів культури;
- використання правових норм захисту прав та інтересів особистості.

3.4. Виховання студентської молоді здійснюється відповідно до принципів науковості, системності, наступності, природовідповідності та зв'язку з реальним життям.

4. Методи і форми виховної роботи

4.1. Методи і форми виховної роботи стимулюють розвиток самооргані-

зації, самоуправління, критично-творчого мислення, самоактивності, творчості, самостійності та усвідомлення власних світоглядних орієнтацій, які є основою життєвого вибору, громадянського самовизначення. В основі оптимальних методів і форм виховної роботи є демократичний принцип взаємодії «викладач – студент».

4.2. Традиційні форми виховної роботи:

- збори студентського колективу (факультету, курсу, групи);
- виховні години;
- обговорення політичних подій у державі та світі, презентації книг викладачів і студентів, виставки нових періодичних видань, книг, посібників;
- екскурсії, зустрічі з цікавими людьми, концерти, рольові ігри, диспути, творчі зустрічі з викладачами, випускниками, письменниками, науковцями, політиками;
- науково-практичні студентські конференції;
- семінари з питань організації виховної, наукової та навчальної роботи студентів, робота методичного об'єднання кураторів;
- загальноуніверситетські виховні та культурно-мистецькі заходи;
- огляди художньої самодіяльності, фестивалі, спортивні змагання;
- краєзнавчі екскурсії в музеї міста, України, туристичні походи, юридичні, психологічні консультації тощо;
- добровільна (волонтерська) діяльність;
- вечори відпочинку, дискотеки, літературні зустрічі, українські вечорниці, флешмоби, козацькі забави тощо;
- індивідуальна робота.

5. Порядок організації виховної роботи

5.1. Учасниками виховного процесу є ректорат, Вчена рада, комісія з питань планування та організації виховної роботи, деканати, заступники деканів з виховної роботи, кафедри, Центр культури і виховання студентів, Наукова бібліотека, директор студентського містечка, коменданти гуртожитків, рада студентського самоврядування університету, факультетів, гуртожитків, куратори академічних груп, профком.

5.2. Управління виховним процесом здійснюється шляхом:

- видання відповідних наказів ректора;
- планування роботи, основним координуючим документом є Концепція національного виховання студентської молоді;
- методичного забезпечення виховного процесу, надання методичних рекомендацій та проведення методичних семінарів і конференцій;
- навчання організаторів виховного процесу, організація роботи методичного об'єднання кураторів;
- контролю за виконанням наказів Міністерства освіти і науки, наказів ректора, планів виховної роботи кафедр, факультетів, університету, індивідуальних планів викладачів через періодичні перевірки стану

виховної роботи, заслуховування звітів на засіданнях кафедр, учених рад університету та факультетів;

- проведення нарад деканів і заступників деканів, засідань комісії з питань планування та організації виховної роботи, зібрань творчих об'єднань і клубів;
- соціологічних опитувань студентів;
- висвітлення завдань, результатів і проблем виховання на сторінках газети на сайті університету.

5.3. Облік виховної роботи студентської групи здійснює куратор, який діє відповідно до Положення про куратора академічної групи.

5.4. Планування, організацію і контроль виховної роботи в університеті здійснюють на основі плану роботи університету на рік, плану організаційно-виховних та культурно-просвітницьких заходів і планів роботи на місяць, які формуються на підставі планів факультетів та структурних підрозділів.

5.5. Оцінка стану виховної роботи та її результативності здійснюється за комплексними показниками як кількісними, так і якісними. Це є показники успішності навчання, навчальної дисципліни, стосунки в академічних групах, аналіз виконання студентами правил внутрішнього розпорядку, правової поведінки, кількість правопорушень, виконання планів виховної роботи, якість проведених заходів, кількість студентів у творчих об'єднаннях, гуртках, учасників спартакіад, фестивалів тощо, участь молоді в різноманітних громадянських, патріотичних акціях, результати соціологічних досліджень, які відображають моральні, політичні, соціальні, культурні орієнтації студентів. На підставі цього організатори виховного процесу роблять висновки про необхідність коригуючого втручання у виховний процес, посилення роботи в тих чи інших напрямках.

5.6. Питання щодо ефективності виховної роботи, окремих виховних заходів заслуховуються на засіданнях кафедр, вчених рад факультетів, університету та ректорату.

Завідувач Центру культури
і виховання студентів



П.Б. Паєвський

Начальник юридичного відділу

С.С. Каленська